

Είναι μάθημα τα «Θρησκευτικά»;

Το χρονικό του προαναγγελθέντος θανάτου ολοκληρώθηκε. Με μία απλή πλέον δήλωση γονέος ο οιοσδήποτε μαθητής μπορεί να απαλλαγεί από το «μάθημα» των θρησκευτικών.

Η πρώτη βαθύτατη αντίφαση που κρύβεται στην παραπάνω λανθασμένη οπωσδήποτε απόφαση του υπουργείου παιδείας είναι η υποβίβαση του δημοσίου σχολείου σε ένα προπαγανδιστικό εν μέρει ίδρυμα το οποίο σκοπό έχει τον προσηλυτισμό των μαθητών. Υπάρχει στην παραπάνω απόφαση άρνηση της επιστημονικότητας των θρησκευτικών και των θεολόγων οι οποίοι καθίστανται αντιεπιστημονικοί προσηλυτιστές ορθοδόξων χριστιανικών θέσεων, ανίκανοι να αφυπνίσουν διά του μαθήματος τους το ανώτερο θρησκευτικό στοιχείο των μαθητών. Θεωρείται ότι αυτοί οι μαθητές οι οποίοι θα παραμείνουν στις θέσεις τους –άραγε και αυτοί χρειάζονται βεβαιώσεις των γονέων των;-θα είναι έρμαιο των θεολογικών δοξασιών αντιεπιστημόνων και φανατικών θεολόγων; Αν είναι δυνατόν. Το υπουργείο παιδείας δηλαδή δεν πιστεύει ότι οι επιστήμονες θεολόγοι-διότι σύμφωνα και με την Πλατωνική αλλά και με την άποψη του Χ.Ανδρούτσου η θεολογία είναι επιστήμη-μπορούν να ξυπνήσουν την ανώτερη θρησκευτική φύση του παιδιού διδάσκοντάς του θεμελιώδεις οντικές αλήθειες πολύτιμες για τον πολιτισμό και την ανθρωποκεντρική προσφορά των πολιτών του αύριο;

Η δεύτερη βαθύτατη επίσης αντίφαση που ανιχνεύεται στην απόφαση αυτή είναι η πιθανή αντισυνταγματικότητά της. Το άρθρο 3 του Ελληνικού Συντάγματος τονίζει ότι η Ορθοδοξία είναι η επίσημη θρησκεία του Ελληνικού κράτους και βέβαια το άρθρο 16 επιβεβαιώνει τη σχέση του κράτους με την παιδεία του όταν τονίζει ότι ο σκοπός της ελληνικής παιδείας είναι η εθνική και θρησκευτική ανάπτυξη των μαθητών. Χωρίς το μάθημα των θρησκευτικών πώς θα είναι δυνατόν αυτό; Και αν δεχθούμε ότι μαθητές των ελληνικών σχολείων δεν είναι Έλληνες ή ορθόδοξοι ή ότι άλλο σε αυτή την περίπτωση θα πρέπει να αναθεωρηθεί το σύνταγμα και να αναγράφεται ότι δεν υπάρχει επίσημη θρησκεία στο Ελληνικό κράτος και επίσης στο σύγχρονο Ελληνικό κράτος δεν υπάρχει κεντρικός σκοπός της παιδείας. Καταλαβαίνουμε ότι σε αυτή την περίπτωση δεν μπορεί να υπάρχει κράτος. Διότι το κράτος είναι θεσμός που στηρίζεται σε συγκεκριμένες συλλήψεις και σκοπούς. Αλλιώς δεν έχει λόγο ύπαρξης.

Το τρίτο σημαντικό σημείο σε όλα τα παραπάνω είναι η πνευματική χρεωκοπία που ευρίσκεται πίσω από αυτή την απόφαση και χαρακτηρίζει όλους αυτούς που την υποστήριξαν και την επέβαλαν. Τι σημαίνει «μάθημα θρησκευτικών»; Σημαίνει ότι και όλα τα άλλα μαθήματα. Ευρύτατο αντικείμενο το οποίο επιστημονικά μπορεί να αναπτυχθεί και να δοθεί ποικιλοτρόπως στους μαθητές. Τα θρησκευτικά-όπως και τα φιλολογικά μαθήματα-μπορούν να διαιρεθούν σε πολλά άλλα μαθήματα και να καλύψουν όλες τις διαφορετικότητες των μαθητών. Τοιουτοτρόπως οι μαθητές μπορούν να διδαχθούν συγκριτική θρησκειολογία, ιστορία των θρησκειών, αρχαίες και νέες θρησκείες, ηθικές και φιλοσοφικές αρχές και θεωρίες και πλείστα άλλα πράγματα. Οι μαθητές μπορούν να διδαχθούν από τα Ελευσίνεια μυστήρια έως τους χριστιανούς Πατέρες έως τους μωαμεθανούς «σούφι»-όλο το εύρος της θρησκευτικής επιστήμης. Οι σύγχρονοι όμως καίσαρες της παιδείας ως άλλος Προκρούστης έκοψαν το δύστυχο αυτό μάθημα στα μέτρα τους και το τελείωσαν. Δεν ενδιαφέρονται καν για τις πιθανές θέσεις ανεργίας που θα προκύψουν. Ως άλλοι στρουθοκάμηλοι δεν σκέφτονται ότι εάν ένας καθηγητής θέλει να κάνει την όποια θρησκευτική του προπαγάνδα θα την κάνει μέσα από το μάθημά του διότι σύμφωνα με τον Πλάτωνα μία κοινή ιδέα ευρίσκεται πίσω από το κάθε τι. Ο χημικός όταν διδάξει τον τύπο του νερού HO₂ μπορεί για παράδειγμα να περάσει την θεωρία του δημιουργισμού.

Η τέταρτη –χειρότερη από όλες τις άλλες –αντίφαση είναι η εξής. Το Υπουργείο Παιδείας προωθεί σύγχρονες μεθόδους διδασκαλίας μία εξ αυτών είναι και η διαθεματικότητα. Δεχόμαστε λοιπόν ότι συνδυαστικά μπορούμε να διδάξουμε δύο

και παραπάνω μαθήματα διότι όλα βασίζονται σε πρωταρχικές κοινές ιδέες. Ένας λοιπόν θεολόγος διδάσκει εκ παραλλήλου τις Ελληνικές κοσμογονίες –που εμπεριέχονται στο μάθημα των αρχαίων Ελληνικών-τις φυσικές θεωρίες-που εμπεριέχονται στο μάθημα της Φυσικής και της Χημείας –και τις θρησκευτικές κοσμογονίες του μαθήματος των θρησκευτικών με σκοπό την συνδυαστική γνώση εκ μέρους των μαθητών. Όλο αυτό είναι μάθημα θρησκευτικών από το οποίο θα πρέπει να εξαιρεθεί με δήλωση του γονέα του κάποιος.Μα το ίδιο μάθημα όπως δείξαμε μπορεί να το κάνει και ένας φιλόλογος και ένας φυσικός,και κανείς να μην ομιλήσει.

Ας τελειώσουμε με την πέμπτη διαπίστωση.Είναι κρίμα η διάκριση αυτή σε βάρος των θρησκευτικών να γίνεται από επιστήμονες και ανθρώπους που ευρίσκονται «επ' όρους»και ξεχωρίζουν.Γιατί όλα τα μαθήματα δεν αντιμετωπίζονται με την ίδια δυναμική. Πρόσφατα λοιπόν στην Αμερική επιτρέπει η ελεύθερη διδασκαλία όλων των θεωριών του δημιουργισμού. Φαντασθείτε λοιπόν ένας γονέας να ζητήσει από το σχολείο το παιδί του να μην παρακολουθεί το μάθημα της Βιολογίας διότι διδάσκει τη θεωρία του εξελικτισμού και όχι του δημιουργισμού.

Η αλήθεια είναι ότι ο Ορθόδοξος Ελληνισμός, αυτός που είναι η πηγή των μεγαλύτερων γνωσιολογικών και ηθικών συλλήψεων, θα πρέπει ελεύθερα να διδάσκεται με κάθε τρόπο και παντού. Ας αφυπνισθούμε όλοι και από μόνοι μας ας γίνουμε θεολόγοι και ας διαδώσουμε την ενδιαίτητη θεολογία του Ελληνορθόδοξου λόγου παντού. Απαντώντας σε όλους αυτούς που απαλλάσσονται από το μάθημα των θρησκευτικών για να χτυπούν προσηλυτιστικά τις πόρτες των ανθρώπων Κυριακή πρωί ότι δεν υπάρχει μεγαλύτερη υπηρεσία προς την ανθρωπότητα από τη διδασκαλία του αγαθού.

Β.Δ.Μακρουπύλιας.
Φιλόλογος Πειραματικού Γυμνασίου Μυτιλήνης.
(lxaxis@in.gr).